

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrta leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četrstopenjske petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opraviništvo, na katero naj se blagovoltijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Srbi.

Zadnji nam došli belgradski „Istok“, kakor se trdi in vidi, glasilo najodličnejšega moža v Srbiji, bivšega in bodočega ministerstva Ristića, „Istok“ piše v uvodnem članku mej družim sledeče: „Organ naše brače Slovenaca „Sl. Narod“ nedavno je rekal, da smo (Srbi) mali i da bez zajednice sa Hrvatima i Slovencima ne možemo ništa izvojevati. Predbacuje nam, da smo nesložni, da Srbija vuče na jednu, Crna gora na drugu stranu, da v „srbskom Pijemontu“ vlada razdor, i postoje silni tudjinski špijuni pod lažnom obrazinom radikalizma.“

Na ta citat se „Istok“ tako opravičava, da nij nobenega organa srbskega, ki bi se protivil slogi Jugoslovanov. A Srbin ljubi svojo srbsko narodnost. Bil je čas, ko so vsi Srbi robovali. Sedaj imamo Srbijo in Črnogoro. Kdo je v Turčiji največ revolucije delal? Srb.“

Lepo vse to. Sedaj pa da vidimo čine. Srbija je država na južnem Slovanstvu in če se njeni sinovi tako pohvalijo, videli jih bomo na spomlad, ki nastopa, v delovanji. „Istok“ vsaj to obeta. Veselilo nas bode.

Srbski organ sme zagotovljen biti, da če Slovenec toži o slabem in za slovanstvo nepovoljnem stanju pri svojem večjem bratu drugem Slovanu, ne dela tega zato, da bi hotel krivico delati, nego jedino ker želi, da bi boljše bilo.

Severo-amerikanske države.

Malo kedaj mam dohajajo vesti o notranjih zadevah velike severno-amerikanske ljudovlade, ali kadar prinese kabel kako poročilo, tedaj je navadno tako, da ne ilustrira preveč dobro notranjih političnih razmer v tej kolsalnej državi. Severna Amerika je bolna v

svojem srcu, razjedena v svojej sredini, in da si nikdo ne dvomi, da se očistijo počasi ti umazani elementi, vendar nareja to tužen vtis, da je v tako slavnej državi korupcija dospela do verhunca nekdanje rimske vlade, ko sta Marius in Cina delila državne službe po svojej volji in svojim kreaturam.

Pri severno-amerikanskih razmerah zginjajo ideali o starej republikanski poštenosti; severo-amerikanska neizrečena praktičnost ima svoje vplive tudi pri vladnih glavah, in vsakdo, kateri si je po dolgoletnem trudu ali pa morda tudi za nekoliko tisoč dolarjev priboril mastno službico, takoj skrbi, da si naredi iz nje molžno kravo, katera mu mora povrniti vse stroške poprejšnje, ter mu pripraviti še novega kapitala. In tako gleda se povsod le na dolar, za denar se prodajajo imenitne službe, z denarjem se nadomesti vednost, ter popravi ignoranca. Da pri tem gine državljanska zavest, ljubezen do domovine in zupanje do vlade, je naravno. Politični principi prihajajo ob veljavo, zakaj vsaka stranka vlada le z dolarjem, in vsakej so principi le toliko časa sveti, dokler ne pride do krmila. Tedaj pa jih vrže črez brod in grabi denar in prodaja in goljufuje državo.

Nij pa tudi čuda, če se pri tolikem številu državnih služabnikov in malopridov pripeti kateremu izmed njih, da se mu ponesreči špekulacija in da je nečega dne odkrito njegovo barantstvo.

In tako je imel jednako nesrečo pred nekoliko časom severo-amerikanski sekretar za vojno Belknap, mnogo je goljufal, marsikak dolar si je pridobil s srečno spečanimi službami, ali sedaj bo moral pustiti svojo firmo, in nij dvombe, da se mu privoščijo kje kotiček, da zaužije v miru sadove, katere si je pridelal na plovovitej njivi vojnega ministerstva. Kaj hoče to, da ga posade na zatožno klop, Belknap ima

leško srce, zakaj goljuf je malokedaj še izkopal goljufu oči. Tudi Belknapu tedaj njegovi sodniki ne pridejo do življenja. Ali država, v kateri so mogoče take razmere, država, v kateri je prvi vojni uradnik prav navaden goljuf, ne more biti zdrava, in skrajni čas je, da pride moč, katera izmete take smeti iz države, ter vpelje zopet elemente, kakor so vladali v prvih letih ameriškanske republike. Mi pa upamo, da moralnično jedro ljudstva še nij tako popačeno, da bi lahko krvno trpelo take razmere in da se pri prihodnjih volitvah energično izreče proti korumpiranemu vladanju.

Severno-amerikanska ljudovlada ima v onem delu sveta še velikanske naloge izpolniti, ali če bode v svojem političnem notranjem življenju nemoralna in gnjila, se lahko reče uže naprej, da jih izpolnila ne bode.

To pa bi bila nesreča za Ameriko, njeno omiko in svobodo, in zatorej je želja vsacega človekoljuba, da bi kmalu izginili vsi ti mali in veliki Belknapi, ki sesajo sedaj na mozgu stare ljudovlade.

Naša trgovina.

Pod tem naslovom piše „Soča“: „V zadnjih letih se le je naš mladi narod prišel k zavesti da za utrjenje svoje narodnosti in zagotovljenje svojega obstanka v hudem boju zoper brezštevilne nasprotnike nij zadosti, veseliti se svojega oživljenja iz dolgoletnega spanja in brezskrbno zibati se v sladkih sanjah srečnejše bodočnosti, marveč, da je potrebno poprijeti se resnega, marljivega in zdatnega dela tudi na bolj praktičnem polju. V svoji prirojeni mu bistrumnosti ogledal si je hitro vsa ona sredstva, katera njegovi sosede v pospeševanje občnega izobraževanja in povzdigo materialnega narodnega blagostanja upotrebljajo; podvizal je poizvedeti razmere svoje kreposti, napake in potrebnosti in spoznati vse zaklade

Listek.

Knez Andrej Bogoljubski.

(Po Kostomarovu spisal J. Steklasa.)

(Dalje)

Andrej se je narodil v suzdalskeji ali točneje v rostovsko-suzdalskeji zemlji, tam je on sprovedel svoje detinstvo in prvo mladost, tam usvojil prve vtise, po katerih se je ravnal skozi celo svoje življenje. Osoda ga je vrgla v tomun brezkrainih borb, ki so vladale v južnej Rusiji. Posle Monomaha*), ki je bil kijevski knez po izboru zemlje, sta knežila skupaj dva sina, Mstislav in Jaropolk; mej njima nij bilo borbe za zemljo in mi ju moremo prišteti k pravim zemaljskim izbranim knezom, kakor njunega očeta; in ker so Kijevljani

ohranili v spominu kneza Monomaha, ljubili so tudi njegova dva sina. Ali l. 1193 je pregnal černigovski knez Vsevolod Oljgovič tretjega sina Monomahovega, slabega in priprostega Vječeslava, ter je nadvladal Kijev z orožjem. S tem je bil odprt pot neskončnemu neredu v južnej Rusiji. Vsevolod se je držal v Kijevu s pomočjo svojih Černigovcev. Njemu se je hotelo svoj rod učvrstiti v Kijevu: zatorej je predložil Kijevljanom, da izberejo za kneza brata njegovega Igorja. Kijevljani so iz stiske pritrdili. Ali komaj je Vsevolod umrl, l. 1194, izbrali so si Kijevljani za svojega kneza starejšega Monomahoviča Izjeslava-Ustislaviča, ter odstranili Igorja; ko so pa kasneje bratje poslednjega z vojsko se vzdignili na Kijevljane, ubili so le ti Igorja javno, negledeči na to, da se je bil odrekal svetu, ter uže stopil v samostan pečerski.

Izjeslav se je srečno pogodil z Oljgoviči

ali proti njemu se je vzdignil nov nemiren neprijatelj, strije njegov, knez suzdalski Jurij Dolgoruki, mlajši sin Vladimira Monomaha. Začela se je dolgoletna borba, in te borbe se je udeležil tudi Andrej. Dogodjaji so se tako zamotali, da se nij bilo nadati konca te borbe. Kijev je prišel nekolikokrat v roke Izjeslavove, potem pa zopet v Jurjeve; Kijevljani so se bili popolnem zmešali: oni so uveravali Izjeslava, da so pripravi zanj umreti, a v kratko potem so pripeljali Jurja črez Dnjeper k sebi ter pregnali Izjeslava, sprejevši Jurja k sebi začeli so uže snovati nove namene z Izjeslavom, ter ga potem poklicali v mesto, Jurja pa pregnali iz njega; v obče so oni vendar vsakej sili se podali. Kijevljani ne smotreči na tako nestalnost, prisiljeno po okolnostih, ljubili so vendar neprestano Izjeslava in tudi Jurja z njegovimi Suzdaljci nijso prezirali. V tej borbi je Andrej pokazal več-

*) Glej „Zora“ br. 14 sl. 1875.

kateri neporabljeni leže še skriti v domovini skušal je na svojem domu vse to vpeljati, kar bi moglo duševno in materialno moč pomnožiti.

Temu prelepemu namenu so najblažji rodoljubje, katere narod uže sedaj za svoje največje dobrotnike spoznava, svoje življenje posvetili in z zadovoljnostjo zamorejo oni uže dandenes zaznamovati velik korak, katerega je naš narod v razvitku svojih duševnih in materialnih močij storil in nam je tudi najgotovnejše poročstvo, da zaželjeni cilj razvitka ljudske izobraženosti in blagostanja dosežemo, ako uporabimo v našo korist vsa sredstva, katera nam okolnosti ponujajo in ako vsakdo izmed nas v svoji stroki in v svojem krogu vestno svojo dolžnost izpolnjuje.

V zadnjih treh letih je slovenski narod marsikaj dosegel, česar se nijsmo mi nadejali; pokazalo se je, koliko zamore storiti krepka volja in prava razumnost na podlagi poštenega rodoljubja. Pri tej priliki pa vendar moramo opaziti, da nam še veliko izkušenih čvrstih močij manjka, ki bi zamogle ljudstvo podučevati in navduševati za napredek, in še več moremo obžalovati najhujšo našo pregreho, ki nas pri vsakem početju največ zavira, namreč: neslogo! V tem obziru vzemimo si v izgled francoski narod, kateri je v najnovejši dobi posebno dokazal, koliko zamore narod, kateri navdušen za blagor svoje domovine, se poteguje z marljivim delom in nerazrušljivo slogo za občni napredek in blagostanje svoje dežele. Potem, ko jih je leta 1870—71 tako strašna nesreča zadela, da so njih sovražniki uže mislili, da mora francoska država vsaj za pol stoletja politično in materialno uničena biti, zbudil se je ta narod iz dolgega spanja, v katero so ga brezvestni in sebični despoti spravili. — Začel je zopet pošteno in pametnejše življenje, poprijel se je čvrstega dela in ne samo, da je v začudenje celega sveta v teku treh let strašansko svoto petih milijard frankov poplačal, ampak dandenes stoji v boljših razmerah, kakor še nikoli popred. Še složnim postopanjem in neumorljivim delom se je maščeval nad svojimi sovražniki in kakor so njih zadnje volitve dokazale, so Francozi pokazali, da so tudi politično dosegli vrhunec zrelosti. Vse to se jim je posrečilo na podlagi poštenega rodoljubja, trdne sloge in marljivega delovanja. — Kako je pa z nami?

Mi primorski Slovenci posebno si moramo to očitati, da v resnici smo še jako malo sto-

rili za napredek, toliko na duševnem, kolikor na materialnem polju, posebno pa če jemljemo obzir na važno nalogo, katero nam je narava sama podala, postavši nas na mejo važnih dežel in dejal bi, celega sveta, ker prebivamo na obalah imenitnega jadranskega morja. Srce nas mora boleti, da povsod še po Slovenskem tuji element nadvlada in posebno pa, da tukaj v Trstu, ki vendar leži na naših tleh in ki bi moral biti središče naše materialne delavnosti, Slovenec nema še nobene veljave in da ga tukajšni meščani bolj prezirajo, kakor Grka, Ermenca ali celo — Turka! In kaj je tega krivo? Pomanjkanje prave narodne zavesti pri tukaj v mestu bivaajočih Slovencih, njihova nemarnost za svojo domačo stvar, kakor tudi pomanjkanje pravega podvzetnega duha in resne volje, svoje moči ne samo za svoj žep uporabljati, ampak tudi za narodne namene. V obče se sliši, da trgovina v Trstu propada, dan za dnevom se plaši občinstvo s tužnim oznanilom falimentov, katerih nij konca ne kraja in bati se je, da bodo te žalostne prikazni še nadalje nas vznemirjale. Kdor pa tukajšnje trgovinske razmere pozna, nikakor se ne čudi, ampak izpozna, da je to naravni nasledek velikih pregreh, katere je zakrivila večina naših tukajšnjih trgovcev. Popustili so nekdanjo pošteno trgovino in poprijeli so se, hrepeneči po velikih dobičkih, nevarnih spekulacij, borsne igre in celo sleparskih sredstev; s tem so zgubili zaupanje pri inostrancih, kateri so se drugam obrnili, kjer se poštenije in razumniše ravna s tujim blagom in premoženjem. — Da manjka prave razumnosti, kaže tudi to, da svojih otrok ne odgojujejo, kakor trgovski napredek terja in redko se najde sina trgovca, da bi bil trgovine toliko zmožen, kolikor je oče pozna, akoravno sinovi biti bi morali bolj izobraženi, ker to terja napredek časa; ali ta mladina napreduje k večjemu le v slabosti, kar je dobrega pa ne posnema. Želeti je le, da bi se ta nečisti zrak kmalu sčistil, da bode trgovec na deželi vsaj vedel, s kom da sme brezskrbno trgovati.

V denšnjem položaju prva naša naloga mora biti ta, da vse svoje žile napnemo, da nam tuji elementi tako krasno lego kot je ima naš Trst z jadranskim morjem, še več ne pokvarijo. Složni, s poštenim in marljivim delovanjem gledati moramo, da se kredit, zaupanje sploh in posebno pri našem občinstvu oživi in da pride na vsak način naša trgovina v naše roke, da se Trst kolikor mogoče in mi

z njim materialno na kupčijskem in obrtniskem polju povzdignemo, da potem omiko mej nami lažje širimo in da politično do vrhunca razvitka dospemo. — Rečem pa še jedenkrat: Trdna sloga in marljivo delovanje nas bosta pripeljala do one neodvisnosti in slobode, po katerej vsak človek hrepeni.

Pri teh razmerah nas mora veseliti neka važna prikazen na trgovinskem polju, katera nas Slovence v obče mora jako zanimati. Kakor smo zvedeli, osnovalo se je trgovinsko društvo pod privatnim imenom, zastopano od samih slovenskih trgovcev in s slovenskim kapitalom. Tem več pa nas stvar zanima in veseli, ker je vodstvo društva v rokah mladih mož, katere kot rodoljube in zmožne strokovnjake čislamo. Hvalevredno je gotovo to, da si upa družba Slovencev v sedanjem tako težkem času stopiti pred svet s tako važnim podvzetjem. Iz poziva, katerega smo slučajno v roke dobili, smo razvideli, da bode imelo društvo lepo nalogo, začeti tu v Trstu trgovino na narodnej podlagi. Ker prav dobro poznamo mišljenje in zmožnosti sodelavcev pri tem društvu, smemo upati, da ne bode samo koristno za udeležnike, ampak da bode širilo svoj vpliv na druge kraje slovenskih dežel in da bode častno našo narodnost v Trstu zastopalo. Želimo, da bi imel ta začetek veliko vspeha in da bi obilo naših kapitalistov raje k temu zavodu svoj kapital vložilo, kakor da ga daje v rabo tujcem, ki so nam povsod le v škodo; vsakakor priporočamo to podvzetje slovenskemu občinstvu, da ga ne prezira, ko prične svoje delovanje, ampak da ga vsakdo po okolišnih svoje trgovine podpira, ker mislimo, da se mu bode bolj ustreglo, nego pri tujcih.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Kostajnice se piše v „Deutsche Ztg.“: Ko je bila irada o „reformah“ v vasi Brezijanci pri Predoru prebrana, vzdignili so se Turki z orožjem proti svoji vladi in rekli, da avstrijskih in moskovskih reform nečejo, rajše umrjo. Kristijanje v onih vaseh so bili napadeni, dva: Juričič in Sarakovac ubita, več žen oskrunjenih. Kristijanje so se vstavljali a morali pobegniti. Več jih je bežalo na Hrvatsko. Pri prevozu čez Uno se jih je mnogo utopilo.

Piše se tudi, da je pri Metkoviću prestopil mejo Ljubibratić, ter udaril z novo četo v Hercegovino, katero upa na desnej strani Narente k novemu upor pripravi. Malo je

krat svojo hrabrost v bitvah, ali ravno tako se je tudi trudil, da naredi mir mej razdraženimi strankami; ali vse je bilo zastoj. L. 1151, ko je Izjaslav za nekoliko časa popolnem nadvladal, nagovoril je Andrej očeta, da se poda v suzdaljsko zemljo in tudi sam je pohitel še pred njim v tisti kraj — v Vladimir na Kljazmi, kojega mu je dal oče. Ali Jurij nij hotel na noben način zapustiti jug, nego se je začel zopet boriti za Kijev ter je na zadnje, po smrti Izjaslavovej l. 1154 nadvladal in posadil Andreja v Višgorod. Jurij je hotel imeti tega sina blizu sebe, verjetno zavoljo tega, da bi mu prodal kijevsko kneževino, ter je vsled tega naznačil od Kijeva oddaljeni mesti Rostov in Suzdalj mlajšim svojim sinom. Ali Andreja nijso mikale nobene nade v južno Rusijo. Andrej je bil toliko hraber, koliko umen, toliko pemišljen v svojih namerah, kolikor stannoviten v izpolnjevanji. On je bil preveč vla-

dohlepen, da bi se bil mogel sprizjajziti s tadanjim redom v južnej Rusiji, kjer je odvisila osoda kneževa od podvzetij družih knezov in od trmoglavosti svojega spremstva in mest; vrh tega pa tudi nij mogla biti nobenega poročstva za ustanovljenje mira v južnej Rusiji radi sosednih Polovcev, ki so bili nekajim knezom dobro sredstvo v mejsobojnih prepirih. Andrej je sklenil samovoljno za vselej otiti v suzdaljsko zemljo. Ta korak je bil važen; sovremeni letopisec je cenil za vredno pristaviti v svojem izvešču, da se je odvažil Andrej na ta korak brez očetovega blagoslova in dozvole.

V Andreju, kakor je razvidno, dozrela je osnova, da se nepovrne samo v suzdaljsko zemljo, nego tudi utrdi v njej sredotočje, iz kojega bode mogoče vladati nad vsemi deli Rusije. Letopis gotovi, da so bili z njim jedne misli tudi njegovi rodjaci bojarji Kučkovi.

Mi mislimo, da je bilo pri njem mnogo stranjcev, kakor v suzdaljskeji zemlji tako tudi v kijevskeji.

Prvo se prikazuje iz tega, da so ga v suzdaljsko-rostovskeji zemlji ljubili ter mu v kratkem potem to ljubezen tudi skazali v tem, da so ga izbrali za kneza po izboru; o drugem pa svedoči preseljevanje iz kijevske zemlje v suzdaljsko; ali Andrej je vendar le moral opravdati se v očeh naroda radi svojega postopanja proti očetovej volji z nekakšnim pravom. Do zdaj so poznali Rusi za svoje kneze dve pravi — pravo po rodu in pravo po izboru, ali obe ti pravi ste se pomešali in odstranili, posebno v južnej Rusiji. Knezi so dobivali mimo vsacega starešinstva po rodu kneževski prestol, in izbor je prenehal biti jednodušni izbor vse zemlje ter je zavisel od vojskine trume — od družin, za kolikor se je v resnici vzdržalo jedino pravo — pravo

torej upa, da Turčija s svojimi reformi kaj doseže. Insurekcija rase in se krepi od dneva do dneva, če tudi avstrijske oblasti ne pa-zijo mejo, kakor bi turške bolje ne mogle.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. marca.

Gospodska zbornica je potrdila konvencijo z Rumunijo. Proti je glasoval tudi politični ljubljaneec našega magistrata, Anton grof Turjaški.

Grof **Leo Thun** je v gospodski zbor-nici prevzel nalogo Weiss-Starkenfelsovo in je pri zadnji seji pri razgovoru o najnovejšem posojilu bil vlado, ter razsrdil tako Karlosa kneza Turjaškega, zbornice predsednika, da se mu je vtikal v govor in delal ostre opazke. Morda še spregovorimo o tem govoru grofa Thuna. Zbornica se je potem zaključila (4. t. m.).

Naša **cesarica** je odpotovala čez Nem-čijo na Angleško sorodnico, menda nekdanjo kraljico neapolitansko obiskat.

Najvažnejša novica zadnjih dni je ta, da so se razprave z **ogersko** vlado preložile. Zakaj, se ne vé. Govori se tudi, da sedanji pred-sednik ogerskega ministerstva, Koloman Tisza, hoče za čas razprav s Cislejtanijo odstopiti, ter se postaviti parlamentarne svoje stranke na čelo. Kot ud parlamenta upa Tisza v teh imenit-nih razpravah uspešneje delovati in posredovati, kot pa na ministerskem stolu, z važnostjo si pač ume obdajati ta Koloman Tisza.

Vnanje države.

„Avstrija in **jugoslovanski** vstanek, Berlin in Lipsko pri Luckhardt,“ tako se zove ravnokar na svitlo prišla brošura, katera zopet poskuša, uže čestokrat stavljeno, a še nikedar dejansko odgovorjeno vprašanje rešiti: bodočnost Avstrije v vzhodu. Pisatelj razpravlja mnogobrojne slovanske národe avstrijske, ka-kor tudi sosednje turške v njihovej kulturnej vrednosti in političnem pomenu za Avstrijo. On vidi v 17 milijonov avstrijskih Slovanov, najmogočnejše kulturno jedro za slovanske národe, ter graja zelo način, kako se je ž njimi dosedaj ravnilo. Od 1866 in 1871 pridobila je Avstrija mogočnost, se materijalno okrepiti, tudi jej je potrebno, da teritorialne izgube zopet nadomesti. Tako je pot, po ka-terim naj se išče moč, jasno narisano.

Francoski bivši diktator Gambetta je govoril v Lyonu govor, v katerem je re-kel, da republika hoče mir povsod in da za-meta národnostno politiko. — Naravno, da Francozje, ki so národnostno ujedinjeni, nemajo razumljenja za to politiko, tudi za to ne, ker jih je leta 1870 premagala. Ali čas jih bode kmalu podučil, da bode zlasti gledé Slovanstva se ta politika morala tudi v fran-coski interes — vladati.

Na **Španjskem** zadeli so bliskovi

da je bil knez iz rjurikovega roda; ali kje da ima koji knez knežiti — za to nij bilo nobe-nega družega prava nego sila in smelost. Bilo je treba odrediti novo pravo. Andrej je je našel; le to pravo je bilo neposredno posve-čenje po sv. veri.

Bila je v Višgorodu v ženskem samo-stanu slika sv. Bogorodice, prinešena in Carji-grada, slikana po ustnem izročilu od sv. evan-geliste Lukeža. Pripovedovali so o njej ču-deže, govorilo se je mej družim tudi, da je ona stopila s stene, kamor je bila obešena ter se postavala sred cerkve; kakor da bi hotela s tem pokazati želje preseliti se na koje drugo mesto. Javno jo vzeti, nij bilo mogoče, ker bi se bili temu protivili prebi-valci. Andrej pa vendar misli vzeti jo, prenesti potem v suzdaljsko zemljo in da-rovati na tak način tej zemlji svetinjo, važno in čislano od Rusov. S tem bi pokazal, da nad to zemljo čuje posebni blagoslov božji.

don Karlosa, ter ga popolnem razdrobili. Po-begnili je, ter odrinil na Angleško. Vlada v Madridu pa je razglasila amnestijo tistim Karlistom, kateri odložé orožje do 15. t. m.

V severnej **Ameriki** dejali so Bel-knapa v obtožbo in upati je, da ga zadene zaslužena kazen, ako se amerikanska justica ne skesa še zadnji trenotek.

Dopisi.

Iz Št. Pavla v savinjskej dolini 3. marca. [Izv. dop.] V nedeljo 26. svečana ob 6. uri zvečer napravila se je v naših šolskih sobanah predpustna zabava z gledališčem in petjem. Igralo je 12 šolarjev tri igre, nam-reč „Klop pod lipo“ v jednom dejanji, „Ka-znovana radovednost“ v jednom dejanji, in „boječi Matevž“ v dveh dejanjih. Mej vsako igro je odmevalo petje v moškem čvetero-spevu in samospevanju s spremljevanjem na klavir. Občinstvo se je te zabave mnogo-brojno udeležilo, tako da nij nič prostora ostajalo. Drugi dan do polu dne se je igra za šolsko mladino ponavljala in je bila zopet obilo obiskana. Predmet igre je bil jako ži-vahen in neustrašenost mladih igralcev mi-kavna. Pesni, „sveta noč“, Slovan“, „lepa naša domovina“ in več samospevov, so živa-lno odmevale, posebno pa samospevi, ki jih je gospod učitelj Meglič s posebno izvrstno-stjo peval. Hvala g. nadučitelju Josipu Vi-diču, kakor ravnatelju igre za njegov trud in besedo, katero je končno ljudstvu govoril, po-udarjaje blag namen take zabave. Pohvaliti moramo tudi g. Norberta Zanierja, tukajš-njega trgovca in krajnega šolskega nadzor-nika za njegovo posebno prizadevanje pri tem blagem činu, in gg. učitelje Megliča, Škofleka in Soršaka iz Vranskega, kakor tudi g. Zmer-zlikarja iz Žavca, ki so nas s svojo navzoč-nostjo počastili, in odličnim pevanjem razvese-lili. Želimo, da bi nas naši vrli pevci kmalu zopet razveselili s kako predstavo. Vstopnine se je nabralo 21 for.; stroški za pripravo znašajo 10 for., toraj čisti dohodek 11 for., kateri je za pomnoženje šolske bukvarnice namenjen.

Iz Kopra 3. marca. [Izv. dop.] Znano vam je morda už, da je ministerstvo privolilo 12000 forintov za stipendije kopr-skim kandidatom. To je malo, ker naše učiteljske šteje blizu 120 gojencev. Do sedaj so bili dobili tukajšnji učiteljski kandidajte le malo svoto na račun namenjenih jim sti-pendijev; denes pak so se jim določeni sti-pendiji naznanili; najvišji znaša 150 for. So

Sporazumevši se z duhovnom ženskega samo-stana Nikolajem in z dijakonom Nestorjem, odnesel je Andrej po noči čudotvorno sliko iz samostana ter skupaj s kneginjo in somišle-niki precej potem ubežal v suzdaljsko zemljo. Na potovanji v suzdaljsko zemljo s to sliko dogodi se čudež: izlečila je namreč bolnika. Uže je bila v glavi Andrejev misel dozrela povzdigniti mesto Vladimir nad starejši Suz-dalj in Rostov, ali on je to misel držal tajno do necega časa, potem je šel s podobo dalje mimo Vladimira, ter jo nij pustil tam, kjer bi imela po njogovej misli nazadnje ostati. Ali Andrej je nij hotel odpeljati niti v Suz-dalj, niti v Rostov, za to ker po njegovem razumu nij hotel dati prvenstva tema me-stoma. Za deset vrst od Vladimira po potu v Suzdalj dogodil se je drugi čudež: konja sta pred vozom po drugi pot obstala; zapregli so druge močnejše in tudi ti nijso mogli pre-makniti voza z mesta.

(Dalje prih.)

pa nekateri kandidatje višjih razredov, kateri imajo le po 100 for. Baje se letos nij gle-dalo dosti na to, kako kak kandidat napre-duje in v katerem razredu je, niti na ubo-štvene razmere. Kako se bo mogel živeti ubogi pripravnik, kateri nema nobene pod-pore od doma s 100 for., ali tudi s 150 for., tu v Kopru, kjer se za 18 for. le slabo sta-novanje in hrano dobi, je meni nerazumljivo. Toliko obetano je bilo v Gorici, da bodo v Kopru veliki stipendiji; in zdaj glejte istino: manjši so stipendije v Kopru, kakor so bili v Gorici!

Napisati bi vam hotel še nekaj o šoli samej; a njene razmere so tako žalostne, da jih skoro nij opisati. Pa saj bi tudi vse jerimiade bile lo bob v steno. (Tudi bi jih ne mogli natisniti, ker zadnjič smo bili zarad tega konfiscirani. Uredn.) Prestava goriške in tržaške preparandije v Koper je velika prenaglenost bila primorskim kandidatom ne-ugodna. Vlada naj stvar preišče in prepri-čala se bode ter popravila.

Domače stvari.

— (Pogreb Lavričev.) Baš pred kon-čanjem uredovanja prihajamo iz Gorice od pogreba nepozabljivega národnega probuditelja dr. Lavriča. Pogreb je bil velikansko sijajen. Cela Gorica, neizmerno národa iz okolice, de-putacije goriških čitalnic, deputacije iz tržaške okolice, iz Trsta, iz Ljubljane itd., so se udeležile. Vse je šlo redno in je kazalo, kako ljubljene je bil ta pokojni národni poštenjak. Več prihodnjich.

— († Dr. Pavlič.) V nedeljo je došel v Ljubljano telegram, da je le-ta izvrstni ro-doljub mertev in da se je tako vendar-le iz-polnila tužna vest, katero smo bili prinesli uže pred nekoliko dnevi. Smrt nam kosi naj-boljše sinove, stari in skušeni delavci zapu-ščajo nas in kar je najbolj grenko, zaroda nij dovolj ki bi stopil na mesto njihovo.

— (V ljubljanskem „Tagblattu“) prijavlja ljubljanski župan g. Laschan neko pismo katero mu je baje došlo v zadnjih dneh ravno minolega pusta. Ne vemo sicer, če je ta zgodo-vinsko važen literaričen produkt od pustnega torka datiran, — vendar se ne bomo motili, ako mu iščemo izvir v slabej pustnej šali in pustnej pijanosti. Tem bolje se čudimo g. Laschanu, da sedaj v resnem postu, s pri-javljenjem enakih neumnosti svet molestira. Ali se morda modri vladar ljubljanskega mesta v istini boji, da ne bi ljubljanski komunisti s herostratovo roko za-palili ljubljanski „rotovž“? Ali v istini želi Cicero-Laschan pridobiti si slavo v boji s zaro-to Katilinarcev-Slovencev? Vse to se nam vidi tako neverjetno, tako bedasto, da na zad-nje pritrdimo onim, kateri v tej celej zadevi ne vidijo družega, nego aboten nemškutarsk „walmanoewer“!

— (Volitve v ljubljanski občin-ski zbor) bodo 27. marca za III., 28. za II. in 30. za I. razred. — Od naše strani bode treba kaj na agitacijo misliti.

— (Denes je slovenska predstava) v razsvetljenim gledališču. Ker je na čast de-želnim poslancem, nadejamo se mnogo občinstva.

— (Kolera.) Ako bi po naključbi na-stala ta bolezen kje doli na Turškem, nij dvombe da se bo oglasila tudi v našo Ljub-ljano. Kdor tega ne veruje, naj se poda (ali svetujemo mu, da se poprej preskrbi z vsemi esencami žlahne Arabije) na tržaško

cesto, tam kje naprej od poslopij, katere zida „Baugesellschaft“), če ga bogovi ohranijo pred nezvestostjo, občutil bo dišave, kakor jih nema najtemnejši prostor črnega Averna, in toliko je gotovo, da ga potem ne pripravijo nikake moči, v drugič podati se na težaven ta pot. Mi pa bi našemu gospodu Lašanu privoščili ta sprehod in morda bi mož tedaj vendar le prišel do spoznanja, da navzlic vsem otročjim skripturam, katere mu v kratek čas tiska „Tagblatt“, vendar-le nij tak ideal župana, kakor se pa domišlja v slabih trenutkih.

Zahvala.

Podpisani odbor čuti se hvaležno dolžnega izreči srčno zahvalo vsem onim gospodom, ki sn toliko časa in truda žrtvovali, ter maskerado „Sokola“ aranžirali, potem pa onim, ki so brezplačno prepustili za okinčanje dvorane potrebne stvari in tako blagovoljno pripomogli k tako sijajnemu uspehu, kojega je maskerada „Sokola“ letos dosegli.

Na zdravje!

Odbor „Sokola“:
Kadilnik, podstarosta.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in bledanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, sluhšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenje in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 sprideval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spridevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravnika svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Bréhan, a mnogih drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Spridevalo št. 73.670.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Frešlo je uže sedem mesecev, odlar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem valed prsnih i dušničnih bolečin, in sicer tako, da sam od dne do dne vidno gnil, in to zaprečilo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalesscière prišel sem jo rabiti in sagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalesscière poponem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav cerč in okusno hrano, kot najboljši pripomoček, ter ostanem Vaš ndani

Gabriel Teschner,

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Valed neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hušanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženi čutnici, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenutek na miru pustilo. In pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesscière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalesscière zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovljenja moje prisrčne hvaležnosti in popojnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plehaatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr. 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 12 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalesscière-Biscuiten v pušicah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gi 50 ar., 48 tas 4 gi. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gi. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Mohr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Pro-

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

damu. v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Roeca in J. Hirschnu, v Zadru pri Androvicu. (338)

Dunajska borza 6. marca.

Enotni drž. dolg v bankovnih	67	90	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71	60	„
1860 arz. penojilo	111	90	„
Akcije na dne banke	881	—	„
Kreditne akcije	175	30	„
London	114	95	„
Napol.	9	22	„
C. k. cekini	5	42	„
Srebro	102	75	„

Gospica,

izpitana v poštni in telegrafski stroki, slovenskega in nemškega jezika zmožna, in katere bi morala tudi tobak na debelo in drobno prodajati, se sprejme. Prositeljice za to službo, obrnejo naj se z dokazilom dosedanjega poslovanja in z naznanjenjem pogojev, pod katerimi vstopijo do R. Tausche v Smarji pri Erlichsteinu najda je do 15. marca t. l. Katere položijo kavejijo imajo prednost. (55—1)

Mej mnogimi anonci, posebno za ure in zlato blago je mnogo taci, ki prebivalce po deželi samo separijo. Vsak naj bude svarjen za svojo lastno korist pred kupovanjem, kjer firma prodajalcev ne garantira zadostno. Vse ure in drugo zlato blago, katero kdo pri meni kupi, izmenjam mu po volji vsak čas, ali pa tudi nazaj sprejemem, to je dokaz najostreje soliditete!

Neverjetno, pa resnično!

Za 10 in 12 gl. prava angleška, srebrna cilindar ura s primerno verižico in medailonom, etuijem, ključkom in petletnim garancijskim listom in po vrhu še jedno rezervno steklo za uro. Ravno iste krono-časomerne ure fino ognjo-pozlačene samo gl. 12.50.

Samo 18 ali 25 gl. prava angleška srebrna anker-ura, savoneta z dvojnimi pokrovom, fino izrezana poleg tudi še verižica in garancijski list.

Samo 13 gl. prava angleška srebrna in ognjo-pozlačena kronometer-ura z verižico vred, z usnjatim etuijem in garancijskim listom.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontir-ura, najmočnejšega kalibra s kristalnim steklom.

Samo 14 ali 17 gl. prav mala ura za dame iz pravega srebra in ognjo-pozlačena, poleg vratna verižica in garancijski list.

Samo 20 gl. prava angleška fino ognjo-pozlačena srebrna kronometer-ura z dvojnimi plaščem, fino emailirana, poleg tudi še fina verižica, medailon in garancijski list.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša srebrna prava angleška anker-ura na 15 rubinov poleg verižica, medailon, usnjati etui in garancijski list.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontir-ura brezi ključka za naviti, poleg verižica in medailon.

Samo 40, 50 in 60 gl. zлата ura za dame z dijamanti.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontir-ura z dvojnimi plaščem, garantirana in patentirana.

Samo 23, 25, 27 gl. zлата ura za dame z verižico, medailonom in garancijskim listom.

Samo 35, 45, 50 gl. prava angleška zлата anker-ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75, 100 gl. fina zлата ura s kristalnim steklom. 105 in 115 gl. z dvojnimi plaščem.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer z remontirnim dvojnimi plaščem in kristalnim steklom.

Razun tega pak še vsake vrste drugod od kakega drugega anoncirane ure in gotovo cenejši.

Atelier za popraviljanje.

Stare ure, dostakrat preljubi družbinski spomeniki popravljajo se, ter onove. Cene popraviljanja s petletno garancijo: gld. 1.50, 3, 5 do 10 gld.

V mestu Kamniku

na Kranjskem, pride z začetkom meseca maja t. l. štacuna na glavnem trgu, s štacunskim orodjem. (štacunsko napravo) vred, pripravna za vsako kupčijo v najem.

Najemniki ki želijo to v najem vzeti, naj blagovolijo se pri podpisnem lastniku oglasiti.

(57—1)

Jožef Vanos.

Franc-ove esence za življenje.

Gotovo in skušeno sredstvo proti večini bolezeij z vspešnim učinkom in sicer tako, da bi morala vsaka gospodinja tako zdravilo pri hiši imeti. (53—1)

Jedino pravo dobiva se pri

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Zlatnina.

Od c. kr. kovničnega urada na Dunaji kot pravo izkušeno.

Prstani.

Prstani za dame gl. 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15. Prstani s pečatnikom za gospode gl. 8, 10, 11, 12 do 20.

Poročni prstani gl. 5, 6, 7, 8.

Zlate verižice za ure.

Verižice, kratke s ključkom gld. 1, 20, 25, 30, 35 do 80 v vsakej obliki. Verižice, dolge z gladkim ali facijoniranim pahačem z biseri gl. 28, 30, 35, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 80 do 150.

Zlati medailoni

za gospode in dame.

S pravimi kamenji gl. 14, 16, 18, 20, 24, 30, 35, 40, 45, 50.

Zlate garniture.

Brože in uhani gl. 18, 20, 24, 30, 35, 40. S pravimi kamenji ali biseri gl. 36, 40, 45, 50 do 200.

Z dijamanti in brilanti gl. 60, 80, 90, 100 do 200

Zlati uhani.

Lečneti za otroke gl. 1.25, 1.50, 1.75, 2, 3 se ali brez kamenjček.

Uhani, dolgi ali okrogli se ali brez kinča, gladki ali pa se pravim kamenjčkom ali pa v obliki sulice gl. 12, 15, 18, 20 do 30.

Boutoni z dijamanti ali brilanti gl. 50, 55, 90, 100 do 500.

Zlate gumbes za kemisete in manšete.

Z dragocenimi kamenjki gl. 6, 7, 8, 10, 12, 14, 18, 20.

Zlate brože.

Eneje najnovejše oblike gl. 12, 15, 20 do 25.

S slikami gl. 12, 15, 16 do 40.

Zlati križci.

gl. 6, 7, 8, 9, 10, 12. Se biseri ali dragocenimi kamenjki gl. 8, 9, 10, 12 do 25.

Zlate prsne igle.

V različnih oblikah, Jokey, Sport itd. od gld. 5 do 30.

Se dragocenimi kamenjki od gl. 5 do 30.

Se brilanti gl. 15 do 150.

Zlati brazlet.

Gladki obročki, različne širokosti gld. 18, 20, 26, 30 do 60.

Se pravim kamenjčkom ali biseri gld. 30, 36, 40, 50 do 80.

Se brilanti od gl. 80 do 500.

Pismena naročila

izvrše se v 24 urah proti poštnem povzetku ali pripošiljatvi novev. Na zahtevanje razpošiljajo se tudi ure in zlatnina proti poštnem povzetku za izbiranje, ter se za neobdržano vrača denar nazaj.

Moje cene so vedno nižje, kakor najnižje povsod, ter zahtevam dobička le sedanemu času primerno.

Vsi, kateri želé nove ure in zlatnino naročiti, Vsi, kateri stare ure ali staro zlatnino za novo izmenjati želé, se uljudno prosijo, da se obrnejo na mojo firmo. (26—6)

Philipp Fromm,

fabrikant ur in zlatnine,

Rothenthurmstrasse šte. 9, nasproti Wollzeile, DUNAJ.

Naj se ne pozabi naslov.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.